N°. 312. ANNO 1850. ARNHEMSCHE COURANT. Dingsdag 29 October.

Frankrijk's finantiën.

De gebeurtenissen van februari 1848, waaruit de tegenwoordige Fransche republiek ontstond, leveren niet het eerste voorbeeld van omstandigheden waarin de buitensporigheden eener politische revolutie, voor geen gering gedeelte tot staan werden gebragt door finantiëele belemmering. Noch is het allengsch herstel, hetwelk zich in de staats-inkomsten van dat land voordoet, een op zich zelven staand, hoewel ook een zeer sprekend en overredigend bewijs van het innig verband 't welk er bestaat tusschen de handhaving van de openbare orde en het openbaar krediet, tusschen het behoud van den buitenlandschen vrede en de ongestremde inning der belastingen, onmisbaar voor den welstand van den staat. Het Fransche volk behoort iets te hebben geleerd uit de finantiëele geschiedenis zijner republiek, gedurende de twee en een half laatste jaren. Het behoort niet ligtzinnig de gevaren te vergeten die het heeft doorworsteld en de omstandigheden waaraan het te danken had dat het dezelve te boven kwam. De redevoeringen en de plannen van den heer GARNIER PAGÈS behooren geprent te zijn in het geheugen van ieder Fransch burger, die het verschil kan bevatten tusschen een land, 't welk ten aanzien zijner heiligste verpligtingen de taal van spitsvondigheid en uitvlugt bezigt, en een land alwaar de afwezigheid van geweldige verandering gelukkiglijk de regering van gewetenlooze financiers doet vermijden. Men kan gerust zeggen, dat gedurende de eerste achttien maanden van het bestaan der nieuwe republiek, de vraag van haar verlengd aanzijn vooral van finantiëelen aard was. Het vraagstuk was gewigtig en eenvoudig tevens. Aan den eenen kant bestond er eene voortgaande en schrikbarende vermindering van inkomsten, aan den anderen eene verontrustende en snelle vermeerdering van uitgaven. Iedere bron van nationaal vermogen scheen opgedroogd en met onvruchtbaarheid geslagen, terwijl al wat de middelen der schatkist verslond, zich scheen uit te breiden en te vermenigvuldigen, met elken dag onverzadelijker te worden.

Het donkerst zag het er uit tegen het einde des bestuurs van generaal CAVAIGNAC; en tijdens die angstvallige en kritieke periode, was er, naar het oordeel der meest bevoegde personen, meer waarschijnlijkheid voor de invoering van papieren-geld en repudiatie, dan voor de herstelling van finantiëele orde in Frankrijk. Moge het hedendaagsch Fransch publiek het vernederende dier krisis wel overwegen. Moge het wel herdenken met hoe veel scepticismus en wantrouwen de staten van ieder nieuw minister van Financiën, zoo wel in Frankrijk als buitenslands, werden ontvangen — en ministers van Financiën werden, gelijk men weet, toenmaals schier bij de maand benoemd en ontslagen, — niet ligtelijk zal het dan te ontkennen vallen, dat het vermijden van het schandaal en het gevaar van zulk een toestand wel groote offers en geduld waard is. Het behoud van den vrede, de handhaving van binnenlandsche orde, hebben Frankrijk voor gevaren behoed die geducht waren. Nog bestaat er een aanzienlijk te-kort in zijne finantiën; doch hoe groot het juiste bedrag daarvan zij, of waar zijn druk zich het waarschijnlijkst zal doen gevoelen, dit zijn vragen, wier beantwoording, in weerwil van al de schijnbare opregtheid en de uitvoerige opgaven van den heer PASSY, volstrekt onmogelijk is. Ook is het in den tegenwoordigen staat van zaken niet te denken, dat er te Parijs met zeer groote nieuwsgierigheid op een onderzoek daarnaar zal worden aangedrongen. De bestaande finantiëele »situatie" is van eenen gansch anderen aard; en, voor het oogenblik, worden te-korten vergeten in die kringen, waar men de staten, welke de *Moniteur* omtrent de inkomsten mededeelt, het vlijtigst bestudeert.

Er kan geen twijfel bestaan omtrent het gunstig aanzien, 't welk die mededeelingen hebben. Den 30sten september laatstleden opgemaakt, en dus over drie vierden dezes jaars loopende, geven zij eene vergelijking van den opbrengst der indirecte belastingen, waaruit blijkt, dat de som, gedurende de eerste drie kwartalen van 1850 uit die bron gevloeid, 28 millioen (of 5 percent) meer dan in 1849 en 40 millioen (of 8 percent) meer dan in het jaar der revolutie en des opstands van juni bedroegen. Zet men de vergelijking tusschen het tegenwoordig jaar en 1848 voort, zoo is het onmogelijk, niet reeds in de phlegmatieke uitspraken dier tabellen, een treffend commentarium te vinden op het verschil tusschen maatschappelijke desorganisatie en maatschappelijke rust. Het gouvernement was omvergeworpen; het inkomen ontoereikend en achterstallig; een te-kort groeide snel aan tot de hoogte van eene nieuwe schuld; handel en nijverheid waren verlamd, en iedereen was een agent, een ondersteuner of een slagtoffer van oproer. De geweldige en noodlottige gapingen in de opbrengst der belastingen op de artikelen van consumtie, die, ten vorigen jare zoo treurig getuigden van de maatschappelijke kosten eener politieke stuiptrekking, vertoonen zich niet meer. Het contrast, hetwelk 1850 opleverde, kon het best beschreven worden met eenen enkelen volzin — het is juist het tegenovergestelde van 1848. Mogt zulk een staat van zaken voortduren, zoo is het volledig herstel van Frankrijks krediet blootelijk eene vraag van tijd. Naar de tegenwoordige schaal van verbetering gerekend, zullen eenige weinige jaren toereiken om den druk van het tekort 't welk uit de vroege dagen der republiek ontsproot, te boven te komen, en om de meeste der scheuringen te heelen, die veroorzaakt werden door de schokken van februari en juni. Geene misvatting echter omtrent de voorwaarden waarop alleen die restauratie mogelijk is. De voortduur en allengsche vermeerdering van den finantiëelen voorspoed, waarvan de tabellen, welke de *Moniteur* van den 15den dezer mededeelde, getuigen, kunnen alleenlijk plaats grijpen onder eenen geregelden vorm van regering en bij uitblijven van wanhopige partijkampen. Ongelukkiglijk scheen het tot nog toe in Frankrijk schier onmogelijk, discussie van geweld en agitatie van opstand te scheiden. Er zijn elementen van groote en duurzame welvaart in dit heerlijke land; doch het is maar al te blijkbaar, dat, moet Frankrijk nogmaals met eene revolutie worstelen, het zich zonder hoop op hulp zal zien nederstorten in dien donkeren en smadelijken afgrond, die onvoorzigtige, bankbreukige en schuldverloochenende staten verslindt.

Buitenlandsche Berigten.

ENGELAND.

Londen, 26 *oct*. Men leest in de *Times*:

»De ingang van het *British Museum* had in de beide laatste dagen een bijzonder levendig aanzien, doordien de verzameling van oudheden van Ninivèh van den heer *Layard*, vrijdag ll. aangekomen, in dat gebouw werden gebragt. De ontpakking van al die, veel plaats wegnemende voorwerpen, had de hulp van een groot aantal werklieden noodzakelijk gemaakt en het is hen niet zonder moeite gelukt hen te deponeren op eene plaats waar zij voorloopig zullen blijven.

»De twee merkwaardigste voorwerpen van die verzameling zijn de reusachtige stier en een leeuw van bijna gelijksoortige afmetingen. Die beide dieren zijn volgens hetzelfde beginsel vervaardigd. Zij hebben menschenhoofden, met kapsels, en zorgvuldig in orde gehoudene baarden en zijn voorzien van die breede geopende vleugels, die men zoo menigvuldig aantreft in de Assyrische oudheden. Als men die dieren op hunnen kant ziet, dan heeft men een *bas relief*, zoodat zij in beweging schijnen te zijn, daar de opgehevene beenen achterwaards gebogen zijn. Het hoofd, echter, en een der voorpooten komen op den rand van den steen, waar zij zoodanig gehouwen zijn, dat zij zich geheel *en face* vertoonen, terwijl een vijfde poot in eenen stilstaanden toestand zoodanig geplaats is, dat hij met de overige in overeenstemming is. De figuren hebben 9 à 10 vierkante voeten.

»In de verzameling van den heer *Layard* trekt een ander zeldzaam voorwerp zeer de aandacht. Het is namelijk een groep van twee menschelijke figuren, *en relief*, zeer hoog uitgewerkt, elk voorzien van een kapsel waarop hoornen staan. Voor het oogenblik is het laatste voorwerp in afzonderlijke stukken aanwezig en het is waarschijnlijk in stukken gezaagd om het transport daarvan gemakkelijker te maken. Daarenboven hebben wij onder de voorwerpen die nog niet zijn uitgepakt, eene groote menigte van die krijgslieden en Koningen aangetroffen, waarvan zoo vele modellen in den Assyrischen stijl voorkomen."

— Men leest in den *New-York Herald* van den 9den october:

»Sedert ons laatst staatkundig overzigt, waarin wij melding gemaakt hebben van de spanning te New-York te weeg gebragt door de bill ten aanzien der voortvlugtige slaven, is de maatregel waarop wij toen zinspeelden, zeer verschillend beoordeeld in de Staten van de Unie; en het Noorden vooral, wij moesten zeggen een gedeelte van het Noorden, heeft getracht onder de hand eene spanning te veroorzaken, die slechts zal uitloopen op het leveren van het bewijs, dat overal waar men pogingen zal aanwenden om de wet te trotseren, de oproermakers, goedschiks of kwaadschiks, genoodzaakt zullen zijn zich daaraan te onderwerpen.

»Onderscheidene abolitionisten of negervrienden hebben getracht de kleurlingen-bevolking te New-York, Philadelphia, Boston enz. op te ruijen. Er zijn *meetings* gehouden, oproerige redevoeringen uitgesproken, opstanden voorgesteld, maar de krachtige maatregelen door de overheid genomen, hebben alle pogingen gestuit en zoo wij al eenige ongelukkige omstandigheden te betreuren hebben, is het niet minder waar dat de maatregel van het congres, niettegenstaande de oppositie, reeds kracht van wet heeft, en dat de waarborg ten aanzien der voortvlugtige slaven aan het Zuiden gegeven, in al zijne strengheid ten uitvoer zal worden gelegd.

»Behalve deze quaestie van belangrijke strekking, is er nog eene andere die niet minder gewigtig is voor de toekomst van ons land. Wij bedoelen de verdeeldheid, die in de Conventie van Syracuse ontstaan is onder de afgevaardigden, die tot de Whigpartij behooren, en de organisatie eener nieuwe partij, welke wij de partij der organisatie van den arbeid willen noemen, die zich van stonde aan van alle overige partijen afgescheiden en openlijk eene onafhankelijke banier opgestoken heeft. Die nieuwe partij heeft tot leus genomen: »Vrijheid van den grond, vrijheid van den arbeid," en is geheel vreemd van alle staatkundige gevoelens.

»De democratische kandidaten of whigs kunnen dus niet meer rekenen op de hulp der werklieden, die voortaan eene afzonderlijke partij in de Republiek uitmaken en met wie men weldra zal moeten afrekenen als met het socialismus in Frankrijk. Maar

in Amerika zijn alle gevoelens vrij en worden zij openlijk bediscussieerd; zij sterven alleen tengevolge der dwaasheid of overdrevenheid van de gevoelens, en met het oog hierop vreezen wij het socialismus niet zoo als het in Frankrijk gepredikt wordt. In Amerika zoude het niets beteekenen, want eene vrije discussie en de grootste bespotting zoude het weldra tot zijne juiste waarde hebben teruggebragt.

»Spoedig achter elkander zijn drie schepen uit Californië in onze haven aangekomen: de *Cherokee*, de *Empire City* en de *Georgia*. De beide eerstgenoemde stoomschepen hebben een groot aantal passagiers en voor meer dan één millioen dollars aan goudstof aangebragt; het laatste had de dagbladen en de berigten van het Eldorado aan boord.

»Bij het vertrek van de voorlaatste stoomboot waren de onlusten aan den Sacramento nog niet gedempt en had de tijding van dat conflict in onze stad eenen onaangenamen indruk gemaakt. Wij waren bijzonder gelukkig toen wij vernamen dat zij spoedig onderdrukt waren, dank zij de krachtige houding der overheid en de hulp der bevolking en dat de eerste berigten geweldig overdreven geweest waren. De *Squatters* (personen die zich op een terrein gevestigd hebben, dat hun niet in eigendom toebehoort) namen de vlugt, toen zij zagen dat men hen weerstand bood, en eenige van hunne voornaamste aanvoerders, die oogenblikkelijk in hechtenis zijn genomen, wachten in de gevangenis de straf voor hunnen opstand. Weinig tijds na de onbezonnen onderneming van Sacramento, werd de sherif, de heer *M' Kinney*, vermoord door eenen persoon dien hij in hechtenis wilde nemen. Dien persooon, *Allen* genaamd, een der hoofden van de Squatters, is het, schoon hij gewond was, gelukt in de nabuurschap van Piacervilte te ontsnappen. Het gerucht is nog in omloop dat eene gewapende bende uit 400 personen bestaande, eenen inval in het gebied van Sacramento zal beproeven, maar de overheid, schoon zij geen geloof slaat aan dusdanige geruchten, heeft de krachtdadigste maatregelen genomen om alle soortgelijke pogingen te beletten en het is niet waarschijnlijk, dat de opstandelingen, na de demonstratie door de bevolking van Sacramento en San Francisco gedaan, zich nog tegen de wetten willen blijven verzetten. De maire, de heer *Bigelon*, schoon ernstig gekwetst bij het eerste oproer, zal naar alle waarschijnlijkheid van zijne wonden opkomen, die een oogenblik voor zijn leven hadden doen vreezen.

»De berigten van de mijnen zijn zeer gunstig. De opgewondenheid tegen de vreemdelingen in de zuidelijke districten, zoude niet meer bestaan en men had geene talrijke moorden meer te vermelden. Een groot aantal Chilianen en Mexicanen had de mijnen verlaten om geen patent (*licence*) te behoeven te nemen; niettegenstaande hunne afwezigheid gingen de zaken in het district San Joaquin, waar zij zich aanvankelijk gevestigd hadden, snel vooruit. Te Mariposa had men zich van den stoom bediend om de kwarts te vergruizen en men wachtte daarvan de gunstigste resultaten. Te Stockton en Aspenwall, brengen de mijnen geweldig veel op en te Yuba heeft een persoon een stuk zeer zuiver goud gevonden dat 40 pond weegt. De berigten van de mijnen zijn, in een woord, zoo gunstig mogelijk en dagelijks komt eene menigte emigranten aan om haar fortuin te beproeven.

»Sinds den 11den april tot den 1sten september, de dag van het vertrek van de laatste stoomboot, zijn er meer dan 10,000 passagiers van San Francisco vertrokken en de postschepen van de Stille Zuidzee hadden 20 millioen 440,550 dollars aan boord gekregen. Na zulk een schoon resultaat zijn alle commentariën over den vooruitgang van Californië volstrekt overbodig."

BELGIE.

Brussel, *26 oct.* Het was niet genoeg dat er in Frankrijk ernstige verdeeldheden, staatkundige discussiën plaats hadden; thans vervalt men tot personele debatten, tot schandalen. Gisteren werd er te Parijs bijna van niets anders gesproken dan van eene uitdaging van den generaal *Le Pays de Bourjolly* aan den heer *d'Hautpoul* toegezonden, wegens eene gebeurtenis welke dagteekent van voor vele jaren vóór de omwenteling van februarij. Het schijnt dat de zaak veel gerucht maakt en dat zij eene staatkundige kleur verkrijgt.

Een ander schandaal is, dat een departementaal dagblad, meer of minder juiste openbaringen gedaan heeft over de subsidie door het Elysée aan sommige dagbladen verstrekt; van daar, zoo als natuurlijk is, groote beweging, en de twee millioen voor buitengewone representatie-kosten, door de vergadering voor dit jaar aan den President der Republiek toegestaan, en die men voor het volgende weder zal willen aanvragen, zouden, zegt men, door dit feit groot gevaar loopen. Eene weigering nu, zoude eene oorlogsverklaring zijn tusschen het Elysée en de vergadering, in spijt van al de verzoenende besluiten die in de laatste dagen genomen zijn.

Welligt houden die voorvallen op dit oogenblik de aandacht des te meer bezig, omdat, daar er een verdrag gesloten is, meer ernstige punten om zich mede te bemoeijen, ontbreken. En echter, hoe veel lager de dagbladen van het Elysée hunnen toon ook gestemd hebben, men gevoelt dat de sluiting van den vrede niet zeer opregt gemeend is en dat de stemming ten aanzien der verlenging van het gezag en van het toestaan der buitengewone toelage, eerflaauwer dan voordeeliger wordt.

Wel is waar schijnen vele vertegenwoordigers, die uit de departementen te Parijs terug komen, den wensch te koesteren het *statu quo* te behouden, ten einde alle onrust te vermijden; maar er bestaat een groot verschil tusschen den indruk van enkele personen en datgene waartoe eene gansche vergadering zich kan laten wegslepen.

Er heeft te Lyon eene poging tot oproer, van volstrekt geene beteekenis plaats gehad. Een voormalig lid der constituerende vergadering, de heer *Gent*, was zegt men, aan het hoofd dergenen *die plan hadden eene beweging* te verwekken. Men heeft eenige personen in hechtenis genomen, in sommige steden van het zuiden heeft men beslag gelegd op eenigen voorraad van wapenen en ammunitie, en daarmede liep alles af. Zij die op dit oogenblik van eene oproerige beweging in Frankrijk, in welke stad dan ook, iets verwachten, moeten waarlijk met blindheid geslagen zijn. Er is geene enkele stad waar de massa der bevolking zich zoude willen leenen voor eene soortgelijke poging en de overheid is te zeer op hare hoede dan dat eene *verrassing* zoude kunnen slagen.

De laatste berigten uit Algerië, die te Parijs zijn ontvangen, bevestigen dat die kolonie en bepaaldelijk de provincie Constantine, waar gewoonlijk de grootste onrust heerscht, omdat de meeste niet ten ondergebragte stammen aldaar wonen, in den meest gewenschten toestand verkeert, dank zij den ijver waarmede de overheid het oog houdt over alle gedeelten van het gebied. Het zijn de officiëele dagbladen die deze berigten geven en men is dus geneigd te vragen, waarom, als dat de resultaten zijn van het bestuur van den generaal *Charron*, men hem het gouverneur-generaalschap van Algerië ontneemt, om het aan den heer *d'Hautpoul* op te dragen.

Volgens de Turijnsche dagbladen, zoude het Piëmonteesche ministerie op het punt zijn om den heer *Fantini*, bisschop van Fossano, te belasten met het bestuur van het diocese van Turijn.

— Men leest in het *Journal des Débats*:

»Men deelt ons nieuwe berigten mede omtrent den oorsprong en de bestemming van den schat van het fort *Peter I* te St. Petersburg.

»De Russische *assignaten*, een muntpapier waarvan de oorsprong dagteekent van de regering van *Catharina*, hadden ten gevolge van de oorlogen der revolutie en van het Keizerrijk, eene aanzienlijke daling in de waarde ondergaan. In 1839 werden zij door Keizer *Nicolaas* geconsolideerd, d. i., dat hij de waarde daarvan tegen zilver bepaalde of 350 papier tegen 100 zilver.

»In 1843 vaardigde hij een bevel uit tot intrekking dier assignaten, die 595 millioen roebels bedroegen, tegen *crediet-billetten*, die insgelijks een gedwongen koers hadden, maar tegen bepaalden koers in klinkende munt betaalbaar waren bij de schatkist van het gouvernement. Die billetten moesten, tegen den vastgestelden koers van 350, een bedrag uitmaken van 170 millioen zilverroebels.

»Een zesde gedeelte, ongeveer 28 millioen zilverroebels, moest in eene afzonderlijke kas gedeponeerd worden.

»In het vervolg konden nieuwe *crediet-billetten* uitgegeven worden, maar het bedrag daarvan moest in goud en zilver, in de bedoelde speciale kas gedeponeerd worden, d. i. in de kelders van het fort *Peter I* te St. Petersburg, ten einde het rembours op zigt, daarvan te waarborgen. De deuren dier kelders worden niet geopend, hetzij om metaal-waarden daarin te brengen of daaruit te halen, dan in tegenwoordigheid van eene commissie, zamengesteld uit hooge ambtenaren, leden van den adel en kooplieden, die procesverbaal opmaken.

»Nu bedroeg de reserve, in het begin van 1847, 101 millioen zilver-roebels; de regering meende partij te moeten trekken van een gedeelte der aldus nutteloos geblevene som en zij gaf magtiging om 30 millioen zilver-roebels, waarde in metaal, te verwisselen met inschrijvingen in vreemde of Russische fondsen; men begon met Frankrijk dat toen veel klinkende munt uitvoerde om koorn te koopen; en het was toen dat zij van de Fransche bank voor 50 millioenen francs aan schuldbrieven kocht.

»Men ziet dat de schat van het fort, bestemd om tot waarborg te strekken voor de houders van muntpapier, niet vermengd wordt met de hulpmiddelen der Russische thesaurie Welverre van daarvan gebruik te maken voor den oorlog in Hongarije, heeft de Russische regering haar geëerbiedigd en de voorkeur gegeven aan het sluiten eener leening te Londen, niettegenstaande het fort alstoen eene waarde in metaal bevatte van 107 millioen roebels, dat is ongeveer 212 millioen guldens, 60 millioen guldens in verschillende publieke fondsen nog niet eens daaronder begrepen."

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, *27 oct.* Bij koninklijk besluit van 24 october 1850, is, overwegende dat het wenschelijk is, den delfstoffelijken rijkdom van den Oost-Indischen Archipel dienstbaar te maken aan de ontwikkeling van de Nederlandsche nijverheid, door Z. M. den Koning het volgende besloten:

Art. 1. Aan Nederlanders, in Nederland of in Nederlandsch-Indie gevestigd en die ten genoege van het gouvernement bewijzen daartoe de middel[en] te bezitten, wordt toegestaan de ontginning van de[lf]stof-bevattende gronden, in Nederlandsch-Indi[ë] volgens de algemeene grondslagen in de volgen[de] artikelen vastgesteld.

De eilanden Java en Banka blijven hiervan voo[r]loopig uitgezonderd.

Art. 2. De overeenkomsten betreffende de te ve[r]leenen concessiën worden gesloten met den gouve[r]neur-generaal van Nederlandsch-Indie, met wie[r] overleg de bijzondere voorwaarden der concessie wo[r]den geregeld. De aanvrage wordt gerigt, hetzij aa[n] den gouverneur-generaal, hetzij aan het departeme[nt] van Koloniën.

Art. 3. Vóór het verleenen der concessie wo[rdt] steeds, wanneer dit niet reeds heeft plaats geha[d] van gouvernementswege een grondig plaatselijk o[n]derzoek ingesteld, niet alleen naar den mineralo[gi]schen rijkdom van, maar ook naar de regten v[an] de bevolking op de aangevraagde gronden, en [de] daaruit volgende aanspraak op schadeloosstellin[g] alsmede naar het bedrag van het kapitaal, dat vo[or] de behoorlijke ontginning der in de gevraagde co[n]cessie bedoelde gronden vereischt wordt,

Het staat den belanghebbende vrij, voor zijne re[]kening, een deskundige te benoemen, ten einde d[] onderzoek gemeenschappelijk te bewerkstelligen m[et] den door het gouvernement daartoe aangewezene.

Art. 4. De ondernemingen worden door het koloni[aal] bestuur bevorderd en beschermd, door alle zoodani[ge] middelen, als hetzelve, na overleg met de concess[i]onnarissen, het meest doelmatig oordeelt. De daaru[it] voortvloeijende vermeerdering van uitgaven kom[t] voor rekening der concessionnarissen, die den ve[r]eischten waarborg voor de teruggave stellen. In gee[n] geval worden geldelijke voorschotten door het go[u]vernement verleend.

Art. 5. De afstand van de in art. 1 bedoelde gron[]den, geschiedt bij wijze van erfpacht of huur, doc[h] voor geen langeren termijn dan veertig achtereen[] volgende jaren.

Art. 6. Waar plaatselijke oorzaken de concessio[n]narissen beletten om op aannemelijke voorwaarde[n] vrije werklieden voor hunne ondernemingen te be[]komen, wordt, behoudens de noodige voorzorge[n] voor de openbare rust en veiligheid, aan hen ve[r]gund vrije werklieden van elders aan te voeren.

Art. 7. De onderneming waartoe concessie is ve[r]leend, moet binnen eenen te bepalen en in de ac[te] van concessie vast te stellen termijn, in volle we[r]king zijn, bij gebreke waarvan de gemaakte ove[r]eenkomst wordt beschouwd als vernietigd, behoude[ns] de aansprakelijkheid van den concessionnaris vo[or] de restitutie van alle gemaakte kosten, ook ter za[ke] van het plaatselijk onderzoek van gouvernementswege in art. 3 bedoeld.

Art. 8 Wanneer de concessie wordt verleend aa[n] eene vennootschap, moet derzelver bestuur bestaa[n] uit Nederlanders, in Nederland of Nederlandsch In[]dië gevestigd, en in elk geval moet de concessio[n]naris, hetzij vennootschap, hetzij bijzonder persoo[n] in Nederlandsch Indië behoorlijk zijn vertegenwoo[r]digd.

Art. 9. Geene concessie vermag geheel of gede[el]telijk, aan anderen worden overgedaan, dan me[t] toestemming van het Indisch bestuur. In geen geva[l] vermag dezelve, hetzij bij versterf of anderzins, ove[r]gaan dan op Nederlanders.

PROVINCIALE STATEN VAN GELDERLAND.

Zitting van woensdag, *23 oct.*

Afwezig de heeren *van Verscheur*, *van Lijnde[n]* *van Hemmen*, *Taats*, *Versteegh*, *Brantsen van [de]* *Zijp* en......

De notulen werden gelezen.

De heer *Dam* merkt op dat bij art. 9 gezegd i[s] »behoort *wel* in de instructie, *niet* in het Reglem[ent] van Orde."

De heer *Roosegaarde* maakt de aanmerking, da[t] bij art. 12 zijn amendement alleen, ten gevolge va[n] het verkeerd antwoord van den heer *Backer*, di[e] verkeerd verstaan had, is voorgesteld.

De *Voorzitter* antwoordt dat aan deze reclame ni[et] kan voldaan worden, daar in de notulen alleen va[n] het *gesprokene* melding wordt gemaakt.

De heer *Backer* zegt, eerst na de vergadering ge[]zegd te hebben, dat hij verkeerd verstaan had.

Aan de vergadering wordt kennis gegeven van ee[n] verzoekschrift van drie ingezetenen van Lobith, ve[r]zoekende subsidie uit de fondsen voor den wate[r]nood.

Idem van een ingezeten van Voorst, zich beza[]rende over eene calange wegens het loopen van [] of de berm van den straatweg.

De vergadering beslist dat deze beide onderwerp[en] niet tot hare competentie behooren.

Er wordt aan de vergadering mededeeling geda[an] van een verslag tot verandering der zaal van Ge[de]puteerde Staten, zullende de kosten deswege te ma[]ken, worden gebragt op de begrooting van 1851.

Er worden twee ontwerpen voorgesteld, beide twe[e]ledig. Het eerste ontwerp raamt de te maken [] kosten op 1o. *f* 2019 (?), 2o. *f* 1140. Het tweede on[t]werp op 1o. *f* 947, 2o. *f* 607.

Andere veranderingen aan de zaal, kosten *f* []

Commissarissen de heeren: *Thooft*, *Andrea*, [] *huijs*, *Dam* en *Schouten*.

De heer *van Ditzhuijzen* brengt rapport uit []

...gevraagde subsidie van *f* 7000 voor den weg ...-Dinxperlo. Deze weg sluit zich aan den Pruisischen weg aan. Van de 12 à 1300 ellen lengte ...en 3 à 4000 ellen loopen op het Pruisische grondgebied en 3 à 4 malen de grenskantoren passeren. De commissie adviseert tot het verleenen der subsidie.

Ter visie en aan de orde vóór de begrooting.

De heer *Brants* brengt, namens de commissie, rapport uit over de subsidie voor de noodkade van den ...ebbe-dijk; waarvan de onkosten geraamd worden ... *f* 17,020.

De commissie verklaart, dat steeds als beginsel is aangenomen geene subsidie aan polders te verleenen; ...n moet dit stelsel echter niet te ver drijven, daar ...gevallen kunnen aanwezig zijn, dat subsidie noodig is. Hier is reeds terstond eene uitzondering op ... gewonen regel. Deze kade beschermt landen die ...gen zijn in de provincie Utrecht; verder de landen gelegen achter den Slaperdijk (4000 bunders); ...is hier geen sprake van onderhoud of doorbraak, maar van verhooging. Van het Slaperdijks-collegie is geene hulp te verwachten, en het geval van verhooging, is bij vroegere overeenkomsten niet voorzien. De provincie Utrecht heeft toegestaan eene subsidie van *f* 3000; de commissie adviseert van den ...nt van Gelderland eene gelijke subsidie van *f* 3000 te verleenen.

Ter visie en aan de orde der discussie vóór de begrooting.

De heer *Haverkamp* vraagt of de commissie tot onderzoek der geloofsbrieven van den heer *Voss* gereed is rapport uit te brengen.

De heer *Schiff* antwoordt dat de heer *Voss* niet in de stad was De commissie is voornemens morgen ...r schriftelijk rapport in te leveren.

Aan de vergadering wordt kennis gegeven dat de heer *van der Brugghen* in de tweede sectie zitting heeft.

Aan de orde der beraadslaging is het ontwerp van ... Reglement van Orde voor de vergaderingen der Provinciale Staten.

1o. Algemeene strekking.

De heer *van der Brugghen* vindt het ontwerp kleingeestig en veel te veel in kleinigheden afdalende. Hij wijst onder anderen op de artikelen 10 en ..., die als van disciplinairen aard kunnen beschouwd worden en art. 8 over het loten om de plaatsen. Hij rekent dit niet overeenkomstig met het standpunt waarop de leden staan.

De heer *Schiff*, lid der commissie, zegt dat de aanmerkingen van den vorigen spreker niet zijn van algemeene strekking, maar aanmerkingen op de artikelen. De loting wordt altijd vermeld in het Reglement van Orde; de wet schrijft die voor. Wat betreft de aanmerkingen op de artikelen 10 en 11, dat de namen der afwezige leden zullen worden opgenomen in de dagbladen en in de notulen, deze bepaling is om de kiezers bekend te maken, of hunne afgevaardigden op zijn gekomen. Het ontnemen van het woord is een noodzakelijk vereischte; er zouden leden kunnen zijn die altijd zouden willen spreken. Hij protesteert tegen het verwijt van kleingeestigheid.

De heer *de Man* vraagt, of ook de algemeene strekking der hoofdstukken zal bediscussieerd worden.

De *Voorzitter* zal dit in omvraag brengen.

De heer *van der Brugghen* noemt kleingeestig wanneer men alles te veel aan reglementaire bepalingen wil onderwerpen. Hij wijst nog op art 4, waarbij de voorzitter wordt belast: »met het *juist* stellen der door de vergadering te beslissen vraagpunten." Wat de vraag van den heer *de Man* betreft, hij wil beraadslaging over de geheele strekking in het geheel.

De heer *de Man* wil niet juist afzonderlijke algemeene beraadslaging over en bij elk afzonderlijk hoofdstuk, maar bij voorbeeld bij hoofdstuk V, *Van het onderzoek van stukken.* De strekking daarvan toch, is onderzoek niet in de sectiën, maar door bijzondere commissiën. Indien slechts ééne algemeene beraadslaging over de strekking in het geheel mag plaats hebben, dan moet die discussie thans plaats vinden; terwijl zij anders behoort tot de beraadslaging over de algemeene strekking van hoofdstuk V.

De heer *Schiff* is van oordeel dat het raadzaam is thans alleen over de algemeene bepaalingen in het geheel te spreken. Wat de aanmerking van den heer *van der Brugghen* op art. 4 aangaat, de bedoeling is niet het vraagpunt te *stellen*, maar te *formuleren.*

De heer *Nahuys* wil bij de beraadslaging over de algemeene strekking, in het bijzonder nagegaan hebben of de bepalingen bij de wet gesteld, gevolgd zijn.

De *Voorzitter* herinnert dat gisteren besloten is te houden eerst eene algemeene discussie over de strekking van het ontwerp in zijn geheel en daarna over te gaan tot de discussie over de afzonderlijke artikelen.

Hij brengt thans in omvraag of de vergadering het voorstel van den heer *de Man* ondersteunt om, behalve de discussie over het ontwerp in zijn geheel en over de bijzondere artikelen, nog eene discussie te bepalen over de algemeene strekking der afzonderlijke hoofdstukken.

Het voorstel van den heer *de Man* wordt ondersteund.

In omvraag gebragt wordt hetzelve *verworpen* met 33 tegen 17 stemmen.

De discussie over de afzonderlijke artikelen wordt geopend.

De heer *Backer* stelt voor, in art. 1 voor de woorden: »die in functie zijn," te lezen: »die toegelaten zijn."

Nadat de heer *Schiff* hierop eene aanmerking gemaakt heeft, verklaart de heer *Backer* alleen het woord *functie* te willen vervangen.

De *Voorzitter* merkt op dat de strekking is, dat meer dan de helft der leden benoemd zijnde, een besluit nemen.

De heer *Thooft* stelt voor te lezen: »die zitting hebben."

De heer *van Daalen* stelt voor het geheel weg te laten.

De heer *Thooft* wil thans lezen: »die regt tot zitting hebben."

De heer *Zadelhoff* wil lezen: »werkelijke leden."

De heer *Backer* dringt nogmaals aan het woord *functie* te veranderen in *toegelaten.*

De heer *Schiff* bestrijdt dit gevoelen.

De heer *Swaving* wil lezen: »de helft der aanblijvende leden."

De heer *Op ten Noort* acht het verkiesselijk een cijfer te bepalen en wil lezen: »zoodra 16 leden te genwoordig zijn."

De heer *van Daalen* ontwikkelt nogmaals zijn gevoelen, dat het best is het geheel weg te laten, zoo als in het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten Generaal.

De heer *Schiff* maakt de opmerking dat het geval niet gelijk staat, daar de Tweede Kamer soms geheel moet hernieuwd worden.

Nadat de heer *Backer* zich vereenigd heeft met het amendement van den heer *Swaving* en de heeren *van Daalen* en *Op ten Noort* met dat van den heer *Thooft*, wordt het amendement van den heer *Thooft* in omvraag gebragt en *verworpen* met 34 tegen 16 stemmen. Het amendement van den heer *Swaving* wordt daarop *aangenomen* met 41 tegen 9 stemmen.

Het artikel wordt daarop in zijn geheel zonder discussie *aangenomen.*

De heer *L. van Nispen* merkt ten aanzien van art. 2, handelende over de verslagen der commissiën tot onderzoek der geloofsbrieven, aan, dat het verkiesselijker ware door die commissiën gezamenlijk één rapport te doen uitbrengen.

Dit gevoelen wordt bestreden door den heer *Schiff*, die van oordeel is dat zulk eene bepaling zou zijn in strijd met art. 1. De eenheid welke de heer *van Nispen* verlangt, wordt toch bereikt door het besluit der vergadering. Overigens komt deze bepaling hem overbodig voor; de rapporten worden ter visie gelegd.

De heer *van Nispen* merkt hierop aan, dat de rapporten *niet* worden ter visie gelegd maar voorgelezen om het spoedig zitting nemen te bevorderen.

De heer *Op ten Noort* vraagt inlichting nopens de wijze van werken door den heer *van Nispen* bedoeld. Is de bedoeling één gezamenlijk rapport of na gezamenlijk overleg twee afzonderlijke rapporten? Naar zijn oordeel is het amendement niet noodzakelijk, indien alle zaken in de rapporten worden opgenomen en besloten met eene conclusie zoo als het behoort.

De heer *van Nispen* zegt, dat er geene overeenstemming bestaat. De eene commissie begrijpt een punt geheel anders als eene andere commissie en het verschillend besluit leidt tot een verschillend gevolg.

De heeren *Schiff* en *van Nispen* dringen hunne gevoelens nog nader aan.

De heer *Roosegaarde* stelt voor te bepalen dat ook deze rapporten ter visie zullen worden gelegd.

De *Voorzitter* merkt aan dat de vergadering altijd de magt heeft het ter visie leggen te bevelen.

De heer *Roosegaarde* antwoordt, dat deze beslissing is eene beslissing zonder kennis van zaken genomen.

Het amendement van den heer *van Nispen* in omvraag gebragt zijnde, wordt *verworpen* met 37 tegen 13 stemmen.

Hierop stelt de heer *Roosegaarde* als amendement voor dat, zoowel het verslag als de stukken één dag ter visie moeten gelegd worden.

De heer *Backer* ondersteunt het amendement van den heer *Roosegaarde.*

De heer *Schiff* bestrijdt het amendement van den heer *Roosegaarde* en wijst op het onderscheid tusschen deze vergadering en die der Tweede Kamer. Het amendement vertraagt de toelating der buitenstaande leden.

De heer *Roosegaarde* wil uit het artikel laten wegvallen de woorden: »waarna de Staten op eenen daartoe te bepalen dag."

Nadat de heer *van der Brugghen* tegen en *van Daalen* voor het amendement had gesproken, wordt hetzelve, in omvraag gebragt zijnde, *verworpen* met 28 tegen 22 stemmen en het artikel daarop *aangenomen.*

De heer *van Voorst* stelt voor het thans in discussie zijnde artikel 3, betreffende het inzenden der geloofsbrieven en andere vereischte stukken van de nieuw benoemde leden, te stellen vóór art. 2

De heer *Bas Backer* wil het gesteld hebben zelfs vóór art. 1.

De heer *van Voorst* vereenigt zich met het amendement van den heer *Bas Backer.* Niemand hierop aanmerkingen hebbende, wordt de volgorde der artikelen gewijzigd en art. 3 gemaakt tot art. 1.

Bij art. 4 stelt de heer *de Man* voor de twee laatste alinea's aldus luidende: »De voorzitter benoemt alle commissiën ten ware tien leden mogten verlangen, dat zulks door de vergadering geschiede.

»In dit geval heeft de benoeming plaats bij ongeteekende briefjes, op de wijze bij art. 78 en volgende der wet van 6 julij 1850 bepaald,"

geheel te doen wegvallen en daarvoor in de plaats te stellen, dat de commissiën zullen worden benoemd in de sectiën.

De heer *Op ten Noort* wil de discussie hierover uitstellen, tot dat men gevorderd is tot de behandeling van hoofdstuk V.

De heer *de Man* vereenigt zich hiermede.

De *Voorzitter* zegt, dat dus nu in discussie is art. 4, behalve de twee laatste alinea's.

De heer *van der Brugghen* stelt thans voor in alinea 8, luidende als volgt:

»De Voorzitter is belast met het juist stellen der door de vergadering te beslissen vraagpunten," het woord *juist* te doen wegvallen.

De heer *Schiff* verklaart zich hier tegen.

De heer *van Panhuijs* stelt voor, in plaats van: »De Voorzitter is belast met het *vaststellen* van de orde van den dag," te lezen: »met het *voorstellen.*"

De heer *Schiff* bestrijdt dit amendement.

In omvraag gebragt, wordt hetzelve *verworpen* met 41 tegen 7 stemmen. (Twee leden waren heengegaan.)

De heer *Dam* stelt voor eene nieuwe alinea, luidende als volgt:

»De orde van den dag voor elke vergadering wordt door den Voorzitter voor den volgenden dag aangewezen."

De heer *Schiff* bestrijdt dit amendement op dezelfde gronden als het vorige; het is de taak van den Voorzitter overbrengen op de vergadering.

De heer *Dam* herinnert tot staving van zijn voorstel het geval der kerkbanken. Er was uitstel gevraagd, maar niet gegeven.

De *Voorzitter* spreekt dit beweren tegen; er was in het aangehaalde geval alleen sprake van rectificatie en de vergadering is alvorens geraadpleegd.

Het amendement van den heer *Dam* in omvraag gebragt zijnde, wordt *aangenomen* met 28 tegen 22 stemmen.

Het artikel wordt alsnu in zijn geheel *aangenomen* zonder de twee laatste alinea's

Thans is in beraadslaging art. 5, dat aldus luidt: »De Voorzitter mag gedurende de beraadslagingen slechts het woord nemen om den juisten staat van het verschilpunt aan te wijzen, om de beraadslagingen bij afdwaling tot het juiste punt terug te voeren of om zijne raadgevende stem of zijn gevoelen uit te brengen zoo dikwijls hij zulks noodig oordeelt."

De heer *Nahuijs* stelt voor dit artikel, als overbodig, geheel weg te laten. Ook schijnt in de uitdrukking: »*slechts* het woord nemen," eene beperking te liggen van art. 29 der Provinciale Wet.

De heer *van der Brugghen* beschouwt dit artikel insgelijks als overtollig.

De heer *Schiff* verklaart als lid der commissie, niet bijzonder met dit artikel ingenomen te zijn, maar verwijst op art. 9 van het Reglement van Orde van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De heer *van Nispen* vindt hier een regel, die hij niet vindt bij de bepaling van het Reglement van Orde der Tweede Kamer, en stelt voor te lezen:

»De Voorzitter brengt bij afdwaling de beraadslagingen op het juiste punt."

De heeren *van der Brugghen* en *Nahuijs* bestrijden het amendement van den heer *v. Nispen* met verwijzing op het eerste gedeelte van art. 4.

De heer *van Nispen* trekt zijn amendement in.

Het artikel wordt daarop *aangenomen* gelijk ook art. 6.

Art 7 thans aan de orde zijnde, luidt aldus:

»De aanvang der vergadering is des voormiddags ten 11 ure, ten ware de Voorzitter, naarmate van de aan de orde van den dag zijnde zaken, of het inkomen van verslagen, oordeelt den aanvang vroeger of later te moeten stellen."

De heer *E van Lijnden* vraagt waarom deze magt is overgebragt op den Voorzitter.

Hierover ontstaat eenige discussie, waarbij de heer *Schiff* verwijst naar het Reglement van Orde der Tweede Kamer, de heer *E. van Lijnden* naar art. 6.

Eindelijk wordt besloten met 35 tegen 15 stemmen het artikel aldus te wijzigen, dat het uur de vergadering op voorstel van den Voorzitter door de vergadering zal bepaald worden.

De heer *Viruly* stelt voor art. 8, voorschrijvende dat de plaatsen door het lot worden aangewezen, geheel te doen wegvallen.

Hiertoe wordt met *algemeene* stemmen besloten.

Bij art. 9 wordt voorgesteld te doen wegvallen de woorden: »achter het nommer zijner plaats."

De heer *W. A. Roelvink* wil bepaald hebben, dat het teekenen op de presentie lijst zal geschieden *opvolgend.*

De heer *Op ten Noort* vraagt hoe men tot de opvolging van een dergelijk gebod zal kunnen dwingen?

De heer *Roelvink* antwoordt dat die vraag op vele andere punten van het reglement slaat, tot ... volging ook niet kan gedwongen worden.

De heer *Backer* verlangt dat de ... niet zal genommerd zijn.

De heer *E. van Lijnden* vindt de bepaling van art 7 van het oude reglement van orde verkiesselijk.

Thans wordt in omvraag gebragt het amendement van den heer *Roelvink* tot inlassching van het woord *opvolgend.*

De heer *Dam* merkt op dat bij aanneming van het amendement van den heer *Roelvink*, dat van den heer *van Lijnden* vervalt.

Het amendement van den heer *Roelvink* wordt in omvraag gebragt en *verworpen* met 28 tegen 22 stemmen.

Hierop wordt het amendement van den heer *van Lijnden* in omvraag gebragt.

De heer *Schiff* merkt aan dat het teekenen op de presentie-lijst alleen strekt om het aanwezig zijn der leden te constateren, niet om elks juiste plaats aan te wijzen. Onderteekening is derhalve niet noodig; het komt er alleen op aan het getal der aanwezige leden te kennen. Hier is verschil met de vergadering van Gedeputeerde Staten, die presentie-gelden ontvangen.

De heer *van Nispen* bestrijdt dit laatste.

De heer *E. van Lijnden* vindt het noodig de plaats te bepalen waar de lijst zal liggen.

De heer *Op ten Noort* wijst op art. 86 der Provinciale Wet; men heeft belang bij het overleggen der lijsten bij de Staten.

Het amendement van den heer *van Lijnden* wordt alsnu in omvraag gebragt en *verworpen* met 36 tegen 14 stemmen en het oorspronkelijk artikel onveranderd aangenomen.

Op voorstel van den heer *van der Brugghen* wordt besloten de beraadslaging uit te stellen tot morgen achtend te 11 ure.

Advertentiën.

Heden overleed te AMSTERDAM plotseling, onze geliefde oudste Zoon *PIETER*, in den nog jeugdigen leeftijd van 33 Jaren; tot bittere droefheid voor ons en voor haar die hem zoo dierbaar was.

ARNHEM, den 25sten October 1850.

W. CNOPIUS.
A. M. CNOPIUS,
VAN WADENOIJEN.

Eenige kennisgeving.

Publieke verpachting van WEIDELANDEN, den 2den November 1850, des voormiddags om 11 uur in de Stads-Waag te *Doesborgh*:

1o. In den *Havickerweerd* onder *Dieren*, *de Klaverweide*, groot 7 Bunder, 13 Roeden en 90 Ellen.

2o. Onder *Angerlo*, de *Blankematen*, de *Meijermaat*, *Bahrbroek*, *Kerkhofsweide* en de *Halfeljmorgen*.

Nader bij billetten omschreven, en narigt te bekomen aan het Kantoor van den Notaris Mr. *R. W. J. KETJEN*, te *Doesborgh*.

Publieke Verkooping
VAN
150 stuks ZWARE EIKENBOOMEN.

Op Woensdag den 13 November 1850 des morgens ten 10 ure, in de *Kroon* te *Sillevold*, zullen publiek worden verkocht 150 stuks zware EIKENBOOMEN geschikt tot Borststukken, Bergroeden en ander werkhout, staande in *Schüttenstede* bij *Töbenbroek* onder *Sillevold*, slechts 10 minuten van den Straatweg van *Doesborg* naar de *Pruisische* grenzen. Aanwijzing geschiedt door den Boschwachter *G. J. WESTERVELD*, en nadere informatiën zijn te bekomen ten kantore van den Notaris *VAN ZUIJDAM*, te *Terborg*.

De Curator in het faillissement van wijlen *M. F. TIMMERMANS*, in leven winkelier te *Zevenaar*, roept mits deze, krachtens bevel van den Heer Regter commissaris, alle schuldeischers in dien boedel op, om te verschijnen op Zaturdag den tweeden November aanstaande, des morgens ten tien ure, in eene der zalen van het Paleis van het Justitie te dezer stede, ten einde rekening en verantwoording van het door hem gevoerd beheer aan te hooren.

Arnhem, den 28 october 1850.

De Curator voornoemd,
J. C. L. A. VAN ROSENTHAL.

Men biedt in een dorp nabij *Arnhem* gelegenheid aan voor een of twee KOSTGANGERS van fatsoenlijke lieden. Hierop reflecterenden gelieven *franco* opgave te doen bij *J. A. DE BRUIJN*, te *Oosterbeek*.

STOOMVAART
VOOR DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN.
DUSSELDORPSCHE
MAATSCHAPPIJ.

Gewijzigde Dienst van 18 October 1850.

Van *Dusseldorp* naar *Arnhem*: des Maandags, Donderdags en Zaturdags, des morgens te 8 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: des Zondags, Dingsdags en Vrijdags, des morgens te 9 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: des Maandags, Woensdags en Zaturdags, des morgens te 6½ ure.

Van *Arnhem* naar *Emmerik* en *Dusseldorp*: des Maandags, Woensdags en Zaturdags, des namiddags te 3½ ure.

In directe verbinding met de **DAGELIJKSCHE DIENST** tusschen *Dusseldorp* en *Keulen*, de **TWEEMAAL DAGELIJKSCHE** tusschen *Keulen* en *Mainz* en de **DAGELIJKSCHE** tusschen *Mainz* en *Mannheim*.

Nadere inlichtingen geeft de Agent te *Arnhem*,
C. BALCK.

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

WINTERDIENST 1850.

Met de snelvarende Stoombooten No. 22 en Prins JOINVILLE.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*.

Des **MAANDAGS** en **ZATURDAGS**, 's morgens te **HALF ZEVEN** ure. De Booten arriveren gewoonlijk zoo vroegtijdig te *Rotterdam*, dat de Passagiers nog met den te 3 ure naar *'s Hage* enz. vertrekkenden Spoortrein, verder kunnen reizen.

Van *Arnhem* naar *Keulen* en *Mannheim*.

Des **ZONDAGS**, 's namiddags na arrivement der Stoomboot van *Rotterdam* en Spoortrein van *Amsterdam*.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*.

Des **ZONDAGS**, 's morgens te 6 ure.

LONDEN.

De Boot, welke des Maandags van *Arnhem* vertrekt, correspondeert met het Dingsdags naar *Londen* vertrekkende Stoomschip *Batavier*, en die welke des Zaturdags vertrekt met het des Zondags naar *Londen* vertrekkende Stoom-Schroefschip *Fijenoord*.

PASSAGIERS-VRACHTEN.

VAN ARNHEM NAAR:

	Voor-Kajuit. *Enkele Reis.*	Groote Kajuit. *Enkele Reis.*	Voor-Kajuit. *Heen en terug.*	Groote Kajuit. *Heen en terug.*
Londen . . .	*f* 11.40	*f* 19.20	*f* 17.10	*f* 28.80
Rotterdam . .	» 1.25	» 2.50	» 1.85	» 3.75
Vreeswijk . .	» 0.80	» 1.60	» 1.20	» 2.40
Duisburg . .	» 1.10	» 2.20	» 1.65	» 3.30
Keulen	» 1.75	» 3.50	» 2.60	» 5.25
Mainz	» 4.00	» 8.00	» 6.00	» 12.00
Mannheim . .	» 5.00	» 10.00	» 7.50	» 15.00

De GOEDEREN worden zooveel mogelijk op de vrijhavens van *Mannheim*, *Mainz*, *Bieberich*, enz. geladen en *NIET* te *Emmerik* gelost.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij
J. W. TER HAAR,
Agent te *Arnhem*.

NB. DE DIENSTEN

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* des Woensdags;

Van *Arnhem* naar *Mannheim* des Donderdags;

Van *Rotterdam* naar *Arnhem* des Donderdags;

ZIJN VERVALLEN.

Burgerlijke stand.

NIJMEGEN:

Van 14 tot en met 20 october.

Gehuwd: L. C. Masseur en L. C. S. Nutselaar. — C. van Heumen en G. van Hattum.

Bevallen: M. Gabriels, geb. Leenders, D. — C. D. F. Thiange, geb. Kratzsch, Z. — A. Gielen, geb. Harnas, Z. — J. Liljes, geb. Mom, D. — H. Hopman, geb. Peters, Z. — A. Hopmans, geb. van Spierenburg, Z. — T. Schiloo, geb. Lohman, Z. — A. Jansen, geb. Gerritzen, D. — C. van Loghem, geb. van Delen, D. — C. Tiggeloven, geb. Janssen, Z.

Overleden: C. W. de Bruyn, geb. ter Beek, 26 j. — J. C. Gereke, 59 j. — J. Sastra, 7 d. — T. Neny, 59 j. — T. van Dorst, 5 m. — J. P. Rengers, 3 d. — J. R. Rijnders, 7 j. — P. Tiggelers, 90 j. — A. van der Vooren, wed. Janseu, 67 j. — J. M. Bresser, geb. de Wildt, 74 j.

ZUTPHEN:

Van 17 tot en met 24 oct.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: L. v. Reenen, geb. ter Schegget, Z. — A. Schutte, geb. Jansen, D. — E. Harmsen, geb. Harenberg, Z. — A. W. v. Haperen, geb. Roelofsen, Z. — M. Jansen, geb. Bouwmeester, Z. — H. Teering, geb. Hesselink, Z. — W. Mengerink, geb. Kluppel, D. — G. Nieuwburg, D. — C. Lijsen, geb. Maaldrink, Z. — J. M. Winter..., geb. Rick, Z. — J. M. G. Scherpenhuizen, Z. — H. Lindeman, geb. Remmers, Z.

Overleden: G. A. Bade, 27 j. — Doodgeb. D. ... J. B. S. v. Brakel en M. W. Schierling. — M. Schierling, huisvr. van J. B. S. v. Brakel, 34 j. — C. Laman, 2 j. — E. Smits, huisvr. van J. Weenink, 57 j. — G. Leule, huisvr. van R. Aalders, 34 j. — W. J. Evers, 15 m. — J. ...man, 78 j.

APELDOORN:

Van 18 tot en met 25 oct.

Gehuwd: J. Bourgonje, 22 j. met C. Boumeester, 26 j.

Bevallen: J. v. Engeland, geb. Wilbrink, Z. — H. B. Mulderij, geb. v. Zeijst, D. — C. Hartgers, geb. Nijboer, D. — H. Jansen, geb. Hartelaar, Z. — J. Baverman, geb. v. Tongeren. D.

Overleden: H. J. Krombos, 19 m. — D. Bomh..., 22 m.

TIEL,

Van 16 tot en met 22 oct.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: M. G. de Jongh, geb. van Ommeren, D. — B. Harte, geb. Verweij, D. — M. M. Stip..., geb. Craset, Z. en D.

Overleden: D. de Vree, laatst gehuwd met ... van Kuilenburg, 56 j. — C. G. aan der Veen, ... huwd met H. A. F. Brand, 40 j. — H. Mozes, ... huwd met G. Hijmans, 79 j.

WAGENINGEN:

Van 14 tot en met 21 oct.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: S. H. Camphuis, geb. Bijrde, D. — M. G. Arnold, geb. Kraanen, Z. — J. M. Roest, geb. Kraanen, D. — G. J. Vierbergen, Z. — G. Roest, Z.

Overleden: Geene.

ZALT-BOMMEL:

Van 14 tot en met 21 oct.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: E. T. H. Mistel, geb. van Osch, Z. — J. van Willigen, geb. Visser, D. — W. van Delft, geb. van der Loo, Z.

Overleden: A. Terrehorst, wed. van J. Minor, 33 j. — A. C. Albot, wed. G. Blommers, 54 j. — M. van Roozendaal, wed. van Slooser, 70 j.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 25 october.

Tarwe f 8.00 à 8.50. — *Rogge f* 5.50 à 6.30. — *Boekweit f* 5.00 à 6.40. — *Garst f* 4.35 à 0.00. — *Aardappelen f* 1.40 à 2.00. — *Boter* n. p. *f* 0,62 à 0.75 ⅛ ton *f* 14.00 à 14 50.

DEVENTER, 25 october.

Voor de onderscheidene Granen bestond heden eene levendige vraag, en niettegenstaande een eenigzins vermeerderde aanvoer, ging alles zeer vlug af. Voor *Tarwe* is betaald *f* 7.50 a 8.50. — *Rogge f* 5.80 à 6.00. — *Boekweit f* 6.00 tot 6.40. — *Garst* niet ter markt. — *Haver f* 3.00 à 3.30. — *Paardeboonen f* 5.60 à 6.00. — *Boter* 1e soort *f* 14.50 à 15.00, 2e soort *f* 11.50; 3e soort *f* 12.50 à 13.00. — *Aardappelen: f* 1.60 a 2.10 het mud. Ter markt ... a 80 mud. Per schip verzonden 1200 a 1300 mud tegen *f* 1.90 à 2.30 het mud.

ZUTPHEN, 24 october.

De meest hier voorkomende Granen, als: Tarwe, Rogge en Boekweit, verkeerden bij tamelijken toevoer, in eene willige stemming en waren volkomen prijshoudend. Oude *Tarwe* gold van *f* 8.50 tot 9.00. — Nieuwe dito van *f* 8.00 tot 8.75. — *Rogge* van *f* 5.... tot 5.90. — *Boekweit* van *f* 5.50 tot 6.00 — *Garst f* 4.00 tot 4.30. — *Haver f* 2.75 tot 3.25. — *Aardappelen* geladen ruim 1700 mud, tegen *f* 1.90 ... 2.25. — *Boter* van *f* 13.25 tot 14.25 het ... vat.

TIEL, 21 october.

De aanvoer van *Tarwe* was klein. De oude *Tarwe* is als voren opgeruimd; nieuwe *Tarwe* iets flauwer; O. en N. *Rogge* in een doen; *Garst* 10 c. hooger; *Haver* werd met graagte tot de vorige prijzen verkocht; *Boonen* in een doen.

O. *Tarwe* van *f* 7.50, 8.50 tot 9.00; N. *Tarwe* van *f* 6.00, 7.50 tot 8,50; Puike *Tarwe* van *f* 9.... O. en N. *Rogge* van *f* 6 00, 6.25 tot 6.75; *Garst* van *f* 4.20 tot 4,80; *Haver* van *f* 2.60, 2.90 ... 3.40; *Boonen* van *f* 5.50 tot 6,00; *Boekweit* ... *f* 5.00 tot 5.40. — Van *Erwten* was weinig aangebragt en de prijzen als voren.

Waterhoogte te Arnhem.

28 Oct. 1 El 8 Palm 5 Duim; gew. 0 D. gev. 2 ...

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.... en voor iederen regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.